

## ÉRDEKHARC „SZAKMAI” ÁLARCCAL

<http://preshaztarsasag.wix.com/preshaz>

2016. január 20.



Az illetékes EU-testület a múlt év novemberében jelentette be, hogy a versenyjogi bizottság mélyreható vizsgálatot indít a paksi bővítéssel kapcsolatban. A magyar fél nem szeretné, ha Brüsszel korlátozná Magyarország elemi szuverenitását. Így a beruházás továbbra is a megvalósítás fázisában van. A Présház Hírportál Járósi Mártont, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökét kérte, irányítsa fényt a mögöttes, rejtett üzleti érdekekre.

***- Mivel a magyar kormány már két éve egyeztet az Európai Bizottsággal, a szakma egy része úgy látja: ismét szakmai köntösbe bujtatott politikai – illetve ezek mögött nyugati üzleti - nyomásgyakorlásról van szó. Hogyan tudjuk mégis megvédeni a magyar társadalom elemi érdekeit?***

- A bürokrácia szemszögéből nézve a kérdés az: joga van-e Magyarországnak jelentős üzletet kötnie Oroszországgal. Kiderült ugyanis, hogy az unióknak, illetve a héttérből befolyásoló euró atlanti gazdasági-politikai oligarchiának nem közömbös egy ekkora üzlet. Másrészt — az előzményeket figyelembe véve — a vizsgálat a Magyarország ellen az immár folyamatos politikai nyomásgyakorlás része. Ismét kiderülni látszik, hogy egy ilyen nagy horderejű beruházás piacilag akkor EU-konform, ha arra az euro-atlanti oligarchák kapnak megbízást, ha pedig nem, akkor „piactorzításra” hivatkozva indulnak a vizsgálatok.

Szemléletes példa erre az Északi Áramlat EU által támogatott, nyugat európai cégek által építeni tervezett második gázvezetékének ügye, szemben az ellehetetlenített Déli Áramlat gázvezetékkel, ami a közép-európai országok energiabiztonságát szolgálta volna. Formálódik azonban a közép-kelet-európai országok közös fellépése az Északi Áramlat bővítésével szemben. Jó hír, hogy a bővítést nem tartja összeegyeztethetőnek az EU energiaügyi szabályaival Donald Tusk, az Európai Tanács lengyel elnöke sem.

Sajnos a szakpolitikai színben feltüntetett fenyegetések hozzátartoznak a brüsszeli bürokrácia „politizálásához”. Friss példát szolgáltat erre az új lengyel kormány intézkedéseire beindult hisztériakeltés. Biztató fejlemény, hogy a lengyelek elleni fellépésben egyelőre az Európai Bizottság meghátrált, amiben az EU általános tekintélyvesztése mellett Lengyelország és a visegrádiak növekvő politikai súlya is szerepet játszik. Az EU (még) szuverén nemzetállamok közössége. Ezért nemcsak lehetséges, de eredményes is lehet a nemzeti érdekekért történő következetes kiállás.

## REJTETT ÉRDEKEK BÚJNAK MEG AZ ATOMBLOKK MÖGÖTT

[Folytatás](#) a főoldalról - Járosi Márton:

- A brüsszeli eljárás „piacilag” jól hangzó, megjelölt célja a megtérülés, és az állami támogatás gyanújának vizsgálata. Az azt felerősítő hazai ellenzéki hisztéria szerint a paksi bővítés csak a jelenlegit két-háromszorosan meghaladó áramárak mellett térül meg...

**- De ugyanez a kör nem féltette a társadalmat akkor, amikor 1995-ben a Horn-Kuncze garnitúra elkótyavetyélte az energiaszektor nagy részét, és a családok a rezsicsökkentésig háromszoros árat fizettek az áramért a nyugati tulajdonosoknak! Most le lehet-e leplezni a mögöttes érdekeket?**

- Globalizálódó világunkban hosszabb távon csak a bizonytalanság a biztos. Az évtizedekre való előrelátás, a hagyományos piaci szemlélet alkalmazása, különösen az igen hosszú megtérülési idejű, nagyon tökeigényes energetikai beruházásokban szinte lehetetlen. A kereslet-kínálat és árak 20-30 évre előre való becslése nem lehetséges. Ezért a hosszú távú döntéseket csak közösségi/kormányzati felelősséggel, a tényleges társadalmi szükségletek kielégítésének a szándékával, a szükséges cselekvés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján lehet és kell meghozni. A kockázatot az ellátásért felelős állam kénytelen vállalni, mivel az ellátásért felelősséggel nem tartozó piaci szereplők azt nem vállalják. Ami az erőmű építési szükségletet illeti: erőműparkunk leromlott, importra hosszú távon nem lehet alapozni, megújulókkal a szükséges kapacitások nem valósíthatók meg. Azért bővítjük az atomerőművet, mert nincs más reális alternatíva az ország villamosenergia-ellátására. A Nemzetközi Energia Ügynökség és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által publikált tanulmányok egyértelműen bizonyítják, hogy az atomerőművek teljes üzemidőre számított költségei a gáz- és szén-erőművekkel és a megújulókkal összehasonlítva a legkisebbek. A Rothschild bankház szakvéleménye is ezt erősíti meg. Természetesen — a nemzetközi hitelminősítőkhöz hasonlóan — ők sem a magyar érdekek képviselői, mégis a nyilvánvaló tényekkel kapcsolatban a saját hitelképességük fenntartása érdekében is kénytelenek valós megállapításokat tenni.

**- A paksi bővítést ellenzői még mindig felvetik a „tendereztetés” hiányát. Megbújhatnak-e nyugati sugalmazások is e mögött, amely sugalmazásokat átutalások is kiegészítik?**

- A formális tendereztetés célja a megvalósítást garantáló, legkedvezőbb megoldás kiválasztása. A legkedvezőbb megoldás kiválasztása azonban igen sok tényező együttes mérlegelését jelenti. Ilyenek: a technológia korszerűsége, a meglévő rendszerhez, a hazai nukleáris kultúrához való illeszthetősége, a hazai tulajdon biztosítása, az üzemanyag-ellátás garantálása, a megvalósításhoz szükséges kedvező hitel nyújtása, a hazai beszállítás lehetősége, a foglalkoztatás elősegítése s a többi. Mindezen tényezők felelős mérlegelése után döntött a kormányzat az orosz Roszatom ajánlat mellett.

Azonban lényegében már 2007-ben eldőlt, hogy Magyarországon atomerőművet kell építeni, és a helyszín nem lehet más, mint Paks. 2009-ben, még a Gyurcsány-kormány idején az Országgyűlés előzetes, elvi hozzájárulást adott a paksi

atomerőmű telephelyén új blokkok létesítéséhez. Mindenki tudta, hogy ha Paks, akkor nem kérdés, hogy oroszokkal kell együttműködni, vagyis egy hivatalosan nem deklarált MSZP-Fidesz egyetértés jött létre. Az 1983-ban beindított paksi erőmű ugyanis orosz technológiával működik, és műszakilag ugyan lehetséges más típusú blokkot építeni Paksra, de a sokszorosára emelné a költségeket és a szakemberigényt, ha a most működő mellé egy teljesen más technológiát telepítenének.

Lenka Kovačovská cseh ipari miniszterhelyettes a minap kijelentette: „Ténylegesen mi voltunk az egyedüli ország a világon, amely nyitott versenyeljárás keretében kereste partnerét az atomerőmű építéséhez”. Mivel az eddigi, ilyen próbálkozásunk kudarcba fulladt, nem fogunk nyilvános tendert hirdetni a saját atomerőművük megépítésére.

***- Kimondhatjuk-e, mi húzódik meg a paksi bővítést ellenző, úgynevezett „civil” környezetvédők által támogatott ellenzéki hisztériakeltés mögött?***

- A szakértelem nem konszenzus kérdése. A hivatásos hitelrontók által alkalmazott, a globalistáktól átvett taktika azt a hamis feltevést sulykolja, mintha szakmai kérdésekben is lehetne demokratikusan dönteni. Jó példa erre a közvéleménynek az ellenzéki politikusok által alkalmazott tipikus félrevezetése: az atomerőmű bővítésével kapcsolatos szakmai és szakmapolitikai dokumentumok nyilvánosságra hozatalának követelése, „jogállami” eszközökkel való kikényszerítése, ami azt sugallja, mintha ezekben a kérdésekben demokratikus döntéseket lehetne hozni.